

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XX. Neophyti sicut alij Christiani veteris fidei habeantur, & ne priventur publicis honoribus, & dignitatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

*Ephes. 4. 1 Card. 2. opufe. 17. ref. pofitio. 2 Ex Nic. V. in fupradic. tit. Hamani generis inimicus. paragr. Ac omni- bus ut in eis. & pa- ragr. & quia pa- rum est. 3 Ex e- dicto f. de Regu. A- rag. con- firmato ab Innoc. iij. pa- ragr. Sta- tumus. 4 Ex tiffa. lit. Nic. ut. paragr. Et quia parum est. & dict. edicto f. de codi. Regis eod. pa- ragr. Sta- tumus. 5 Ex lit. Latini Cardin. Expo. fuit nobis dato Imole 14. Martij Pontific. Domini Nic. iij. anno 2. fupra re- latus. 6 Innoc. 3. in epift. ad Chrifti fideles in Saxonia. & Weft- phalia. & in alta. in Sclavia. (fortaffe in Sclavonia) & in alta ad Transal- piam (for- taffe Transal- pinam) conftit.

multa, unum tamen corpus sunt, ita & Chriftus. Ete- nim in uno fpiritu omnes nos in unum corpus baptizati fumus. five Judaei five Gentiles, five fervi, five liberi, & omnes in uno fpiritu potati fumus. Ac rufus: *Unum corpus, & unus Spiritus, ficut & vocati eſtu in una ſpe vocacionis veftra, unus Dominus, una fides, unum Bap- tifma, unus DEUS, & pater omnium, qui eſt ſuper omnes, & per omnia, & in omnibus nobis.

Cum autem Chriftus ſe iſis communicaverit, & nos iſis noſtra communicare debemus; & quos Dominus noſter per lavacrum regeneracionis ſuo ſanguine mundare, & ſanctificare dignatus eſt, iniquum profecto eſt, ut ſi in aliquo culpabiles non inveniantur, nec niſi ratione originis ſuſpecti ſint, antiqui Chriſtiani eos veluti immundos & indignos ab officijs, honoribus, dignitatibus, & privilegijs, quibus alij Chriſtiani utuntur, & gaudent, arceant, ac matrimonia cum iſis contrahere nolint, & hujusmodi alia in illos faciant, quae alios infideles ad converſione plerumque avertunt, & iſos Neophytos contumeliant: adeo ut imbecilles & debiles in fide quandoque cum ſe deſpectos vident, inſinsecus pœniteat, quod Chriſtianam fide- dem luſceperint, non ſine magno animatum de- ſtamento, & Chriſtiana Religioſis contumelia.

Quare publice & privatim non modo Parochi, ſed etiam Epifcopi, & Prælati ſeverè arguant eos, qui novos 2 Chriſtianos ſe deſpiciunt, & con- temnunt; quive ipſos probrijs & convitijs infe- ſtantur, aut alias eis contumelias aut injurias in- ferunt; aut priſtinam conditionem contumelioſe exprobrant, & improbant, puta vocando eos Ju- daeos, Matranos, vel Turcas, aut Renegatos, quos etiam pro gravitate, aut atrocitate facti coercant, & puniant, ab alijs ſive Judicibus coerceri, & puniri faciunt.

Et cum indignum ſit, & nequaquam ferend- um, eos qui relicto cœcitate errore, ad lucem ve- nerunt fidei Chriſtianæ, ab iſis, qui in ipſa cœcitate remanent, perſecutiones, contumelias, & injurias pati; ideo multo magis & gravius in Judæos & alios infideles quavis lingua vocantes Neophytos apoſtatas, aut משיחאדמח Metichomadim, hoc eſt, peccitros homines, aut eis contumelias, injurias, & perſecutiones inferentes animadvertere debent, aut animadverſi mandare.

Moneant præterea plebem ſuam Parochi, ut de iſis, ſi quid viderint eos peccare, non illico ſcandalizentur; cum ideo Neophyti dicantur, quod novæ planæ ſint, quæ à vento tentationum læviſſimè concutuntur, & ut parvuli & imbecil- les facile cadunt.

Sed potius diligenter caveant, ne qui ex anti- quis Chriſtianiſimo malo ſuæ vitæ exemplo recens ad fidem converſos, ad vitia & ſcelera provocent aut adducant.

Verum cum eos delinquere viderint, fraternè corripiant, atque ſi ſepe moniti non ſe emendari- ent, tunc iſorum Epifcopo, vel Prælatiſ denun- ciant, non odio, ſed charitate, ac zelo ſalutis eor- um, atque ut illos luſcifaciant, in eis tamen corri- gendis, aut puniendis benignius agatur, ne tã quam infirmi pœnatum animadverſione deſertiti a fide deſerant, niſi gravitas ſeu qualitas delicti aliud poſtulet.

Sed & cum Sedes Apoſtolica, ex munere ſibi divinitus commiſſo, paſcendarum ovium & ag- norum Chriſti ſpecialiter protegere, & tueri de-

beat noviter converſos ad fidem; ideo ut ejus benignitate, & auctoritate foveantur, atque à gra- vaminibus, injurijs, & indebitis moleſtijs ſuble- ventur & protegantur, ei pro tempore præſiden- tes ſummi Romani Pontifices Prælatiſ, & tempo- ralibus Dominis, ac Officialibus locorum ſepilli- mè reſcripſerunt & mandarunt, ut eos benignè tractent, charitative foveant, gratijs & favoribus muniant; ac ne deſertoris ſine conditionis poſt Baptiſmum, quam ante iſos in perſonis, aut rebus eorum nullam moleſtiam inferant, neque per Ju- daeos, & infideles, aut alios indebitè inferri per- mittant; quin potius in iſis & alijs ſe favorabiles ex- hibentes, eos ab injurijs & moleſtijs protegant & defendant, atque in omnibus propitijs eiſ aſſiſtant auxilijs opportunis.

Ac proinde 8 in Lateranenſi Concilio conſti- tutum fuit, ut qui ad fidem ſe converterint Chri- ſtianam, à poſſeſſionibus ſuis nullatenus exclu- dantur; cum melioris conditionis eſſe oporteat ad fidem converſos, quam antequam fidem ſuſci- perent habebantur ac Principibus & poteſtati- bus locorum ſub pena excommunicationis injun- ctum, ut eis portionem hæreditatis & bonorum ſuorum ex integro facerent exhiberi.

Mandent præterea Principes & Domini ter- rarum, ne Neophyti, & ad fidem converſi tribu- tiſ, oneribus, vectigalibus, & exactiombus plus ſolito aut æquo graventur, ſed pie & humaniter cum iſis agatur, ne alij infideles, qui ad eandem fi- dem libenter converterentur, ab hujusmodi con- verſione propterea retrahantur.

Quin & Eccleſiarum Prælatiſ, etiam in exigen- diſ decimis 10 ab his Neophytiſ ſeu converſiſ, ſic benignè & urbanè ſaltem quoad in fide perfecti & plenè roborati fuerint, ſe gerant, ut iſdem con- verſiſ ſe gravatos non reputent; ſed potius benig- niuſ tractati alios infideles ad Chriſtianam fidem ſuſcipiendam inducant, & ipſi in ea ferventius per- ſeverent.

Verum Neophytos, ſeu qui nuper Baptiſmate ſunt illuminati ad ſacros Ordines, & ſacer- dotium niſi poſt multam probationem promoveri non oportet, ſecundum Apoſtoli regulam, & ſa- crorum Canonum 12 cenſuram, ne in ſuperbiam elati in judicium & laqueum incidant diaboli.

At ſi eis poſtmodum honeſta vita, probati mo- res, clara virtus, vel ſpectata pietas, & Religio- ſiſ ſufficiens doctrina, aliave merita ſuffragentur, & ad majores Ordines, & ad beneficia Eccleſiaſtica, ad 13 Canonicatus quoque, Præbendas & dig- nitates, etiam in Cathedralibus Eccleſiis (niſi 14 alicujus Eccleſiæ ſpecialiſ conſtitutio, Apoſtolica auctoritate conſtituta, repugnet) atque etiam ad

L I 2 paroc-

9 Hac ponuntur argumento infra citandarum lit. Joann. 22. 10 Ex lit. Joann. 22. ad Prælatos Hungariæ, qua in ſcholiſ ad paragr. Sed & cum ſedes Apoſt. citata ſunt. 11 Cath. 3. Conc. Laodic. ex 7. & 3. verſione. 12, Conc. Nicen. can. 2. apud Gratian. diſt. 48. cap. 1. Conc. Laodicen. can. 3. tom. 1. Conc. ex tripliſ verſione Concil. Arelaten. c. 2. eod. 1. 10. Conc. ubi dicitur ordi- nari ad Diaconatum vel Sacerdotij offic. Neoph. non de- bere. 13 Cap. Eam te. Ex Innoc. 3. de reſcriptiſ. 14 Et in Eccl. Tol. Cordub. & alijs Hiſpan. Quanto vero tempore judicandus ſit aliquis Neophytus, ut poſſit ad ordines & ad alia officia Eccleſiaſtica promoveri, arbitrio prudentiſ relinquendum eſſe, exiſtimat. Sua- rez tom. 5. diſput. 43. concl. 2.

3. ſen 4. in Bulla in- cipientis Vincam Sorce. & Joann. 22. citata extrav. Dignum arbitran- tes. c. 2. de Judæis in extrav. communi- bus. His adde ſepe citatas lit- teras La- tini Card. Oſtien. Apoſt. Se- ſtus legatiſ ad Inquiſi- ſit. Ferrar- viæ, & lit- teras ejuſ- dem Joann. 22. in ejus regiſtro apud Bi- blioth. Vat- tic. ad An- gel. Epifc. Viſterb. datas, Avenion 4. non. Jul Pontific. ſui Joann. 6. & alias ejuſdem Joann. 22. in eodem regiſtro ad eundem Angel. Item alias ejuſd. ad Archiepiſ. Epifc. & alios Ec- cleſiarum Prælatos in Hunga- ria conſti- tutos, da- tas Ave- non. 8. Id. Maj Romific. ſui an 12. 8 Alex. 3. in Co. 6. Later. c. 26. 10 m. 3. Conc. & habe- tur c. 1. au- dei. 2. p. 4. rag. 1. de Judæis

parochiales, & Curatas Ecclesias promoveri non prohibentur. Sed & quandoque quis eorum, vir adeo insignis, & omnibus qualitatibus abundè præditus esse potest, ut ei etiam Cathedralis Ecclesia merito regenda committatur, ut & alias factum est.

Si quis eorum infirmatur, statim per designatos visitatores visitetur, & subsidio spiritali, & corporali, si opus fuerit, adjuvetur.

Similiter & aliorum pauperum, & indigentium Neophytorum cura habeatur, ne propter nimiam inopiam aliquando ad suos infideles confugere cogantur.

Horum vero indigentium Neophytorum numerus descriptus habeatur, ut quolibet mense, saltem aliquid ex pijs fidelium elemosynis, vel domus Catechumenorum redditibus singulis tribuatur.

Concedatur autem aliquibus laicis etiam Neophytorum, vitis probis, ut inter se, & cum alijs Christianis collectas faciant, pro hujusmodi pauperibus adjuvandis.

Cum vero graviter decumbunt, vel ad extremum vitæ finem pervenerint, tunc potissimum eos adjuvent, tunc infideles, & alios in fide suspectos ab eis arceant, & ut piè, religiosè ac Christianè Sacramentis Ecclesiæ moniti decedant procurant; ipsorumque animæ in exitu à Parocho ac alijs Presbyteris, & Religiosis Domino commendentur; nec non cum vita functi fuerint, cum 1 hymnis & Psalmis, ad Ecclesiasticam sepulturam de more offerendos curent, ac pro eorum animabus vigiliæ, & officia mortuorum decantentur, atque divinum missæ sacrificium offeratur, & tertio, septimo, vel trigesimo eorum depositionis die, exequiæ celebrentur.

Admoneantur autem, ne 2 mortuos more Judæorum, aut aliorum infidelium sepeliant, quod si unquam hoc facere deprehendantur, ab Ordinarijs locorum, seu ab ijs ad quos spectat, ipsis ne de cætero faciant, sub gravibus pœnis prohibeatur.

C A P V T XXI.

De observandis in solenni Baptismo circa adultos ex Rituali Cardinalis Sanctæ Severinæ.

Generalis solennisque Baptismus præsertim adultorum, qui bene valent, & incolumes in pacis securitate degunt, non nisi in Sabbato Sancto Paschæ, & Sabbato Pentecostes celebrari debet: solenniter enim baptizandis in Ecclesia electis hæc duo tantum tempora, constar esse legitima, & eadem ab omnibus ex Apostolica traditione observanda summi Romani Pontifices præceperunt.

Quæ etiam ratione constitutum est, ut cum Baptismi Sacramentum summè necessarium sit, tam parvulis, quam adultis, Baptismus ipse ac etiam Confirmatio non solum pueris, sed & adultis, propter moræ periculum exhiberi possint licitè tempore interdicti.

Propterea vigilet Sacerdos, ut si qui ex Catechumenis, dum instituuntur, fuerint mortis peri-

culo præventi, & in exitu vitæ constituti divinam gratiam imploraverint, eorum Baptisma non differat, sed ijs illico ministretur.

Quod quidem generaliter sollicitèque curandum est, ne quorumvis etiam adultorum graviter ægotantium, venientium ad fidem Baptismus nimiam differatur, verum quam primum eis exhibeatur, juxta præscriptum ordinem baptizandi infirmum.

Qui vero in ægritudine constituti Baptismus perceperunt, ubi convalescent, fidei symbolum, atque alia sacra mysteria, Orationem Dominicam, salutationem Angelicam, Præcepta Decalogi edoceantur; & in reliqua Christianæ vitæ doctrina rectè instituuntur: ut agnoscant gratiam quam acceperunt, & sciant qualem eos vitam ducere oporteat in futurum.

Quamvis autem Sabbato sancto Paschæ, & Pentecostes generalis ac sollemnis Baptismi Sacramentum celebretur, non tamen tunc illud omnibus ad fidem se venire asserentibus passim tradi convenit, sed his dumtaxat Electis, qui saltem ante quadraginta, vel eo amplius dies nomen dederint, & exorcismis, quotidianisque orationibus, atque jejunijs fuerint expiati: quatenus Apostolica illa impleatur præceptio, ut expurgato fermento veteri, nova incipiat esse conspersio.

Verum si circa, seu post tempora Pentecostes, cum aliud solemne Baptisma eo anno non est celebrandum, aliqui & maxime Judæi conversi fuerint, qui molestè ferant, suum Baptisma usque in sequens Pascha differri, & ad Baptisma festinate nolcantur, ne longa dilatio eorum possit animos revocare, cum ijs dispoñi potest, ut penitentia & abstinencia quadraginta dierum eis prius indicata, aut die Dominico aut celebriori festivitate, quæ fortassis occurrerit, omnipotentis DEI misericordia protegente baptizentur.

Cum illud, quod circa baptizandos in universo mundo sancta Ecclesia uniformiter agit (ut Sanctus Cælestinus Papa ait) non otioso contemnimur intuitu, ut si parvuli, si adulti ad regenerationis veniunt Sacramentum, non prius fontem vitæ adeant, quam exorcismis & exafflationibus Clericorum, Spiritus ab eis immundus abigatur; ut tunc verè appareat quomodo Princeps mundi hujus miratur foras, & quomodo prius alligetur fortis, & deinceps vasa ejus diripiantur, in possessionem translata victoris, qui captivam ducit captivitatem, & dat dona hominibus: Idcirco Catechumeni seu Electi antequam baptizentur, secundum Apostolicam regulam, & exorcismis scrutandi, & jejunijs sanctificandi, & frequentibus sunt prædicationibus imbuendi.

Quamobrem caveat sacerdos, ne sine ullis spiritalium eruditionum preparationibus, ita rudibus & imperitis Baptismi sacramentum tradere præsumant, ut circa ipsos renovandos nihil doctrina Ecclesiastica, nihil in exorcismis impositio manuum, nihil ipsa jejunia, quibus vetus homo destruitur, operentur.

Hæc autem, quo utilius & fructuosius circa adultos Catechumenos præstare valeat, interdum illos, dum sunt in Catechesi, vel inter tempora scrutiniolorum, informare poterit de mysterijs fidei, ac de rebus pertinentibus ad ipsorum ædificationem & profectum, nec non de his, quæ circa ipsos aguntur, veluti de exorcismis, scrutinijs, catechesi, & gradibus Catechumenorum.

1. S. Hieron. in vita S. Pauli Eremitæ epist. tom. 1.

2. Patres Conc. Basiliens. 19. in decr. de Jud. & Neophyt. paragr. Prohibeatur. Ex his Neophyt. Ec. & ex ijs Paulus III. in lit. de Jud. & alijs infidel. venientibus ad fidem. paragr. Et quoniam experientia, &c.